

EØF-traktatens afsnit om etableringsret og udveksling af tjenesteydelser har karakter af rammebestemmelser der udfyldes af EF's institutioner ved vedtagelse af almindelige planer og udfærdigelse af direktiver om afskaffelse af forskelsbehandling overfor statsborgere i de øvrige medlemsstater. De indtil nu vedtagne direktiver dækker langt fra alle erhverv, og der er således tale om en gradvis liberalisering, der kan forventes at strække sig over lang tid.

De fleste indfødsretskrav i den danske lovgivning er udformet som betingelser for at drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller for levering af tjenesteydelser her i landet. Kravet stilles normalt ikke blot til indehavere af enkeltmandsvirksomheder og deltagere i personligt ansvarlige selskaber, men også til stiftere og bestyrelsesmedlemmer m.v. i danske selskaber med begrænset ansvar og til bestyrere af udenlandske selskabers filialer her i landet. Disse krav må ophæves i forhold til statsborgerne fra EF-lande, efterhånden som de pågældende erhverv liberaliseres inden for Fællesskaberne. Det samme gælder indfødsretskrav, der hindrer udlændinge i at udøve rettigheder, der normalt er knyttet til selvstændig virksomhed eller levering af tjenesteydelser, i at opnå statsstøtte eller i at deltage i sociale tryghedsordninger på lige fod med danske statsborgere.

Der synes ikke at være nogen rimelig begrundelse for at lempe de danske indfødsretskrav i videre omfang, end Fællesskabernes regler på ethvert tidspunkt gør det nødvendigt, men en fremgangsmåde, hvorefter de enkelte love efterhånden ændres i fornødent omfang, vil medføre et stort antal successive lovforslag. Da indholdet af disse lovændringer måtte affattes efter ganske samme mønster, må det forekomme mere naturligt at give administrationen en generel bemyndigelse til, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til Danmarks forpligtelser efter Fællesskabernes regler om etableringsret, at fastsætte bestemmelser om, at der bortses fra lovgivningens krav om dansk indfødsret. En tilsvarende fremgangsmåde har været anvendt i de nuværende medlemsstater.

En del danske lovbestemmelser stiller krav om bopæl ved udøvelse af erhverv eller levering af tjenesteydelser i Danmark. Det kan ikke siges generelt, i hvilket omfang sådanne krav vil blive anset for at være diskriminerende, og spørgsmålet må løses, efterhånden som der for hver enkelt bestemmelse opstår behov herfor.

Da det imidlertid er givet, at en række bopælskrav må ophæves, synes det dog praktisk at medtage bopælskrav i lovforslagets bemyndigelsesbestemmelse.

I de tilfælde, hvor den danske lovgivning kræver

indfødsret som betingelse for personers etablering som selvstændige erhvervsdrivende, stilles der normalt krav om hjemsted i Danmark for selskaber med begrænset ansvar.

Hvis loven udelukker udenlandske selskaber fra at oprette danske filialer inden for erhverv, hvor danske selskaber kan drive filialvirksomhed, må der gives selskaber fra EF-landene adgang til at oprette filialer i Danmark, efterhånden som de pågældende erhverv liberaliseres inden for Fællesskaberne. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovforslaget indholder også hjemmel herfor.

EØF-traktatens art. 48, stk. 2 indebærer afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling mellem medlemsstaternes lønmodtagere for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår. Efter stk. 4 gælder dette dog ikke ansættelser i den offentlige administration. Traktatens art. 51 giver endvidere Rådet adgang til at vedtage de foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed.

I modsætning til etablering og tjenesteydelser fastsættes de nærmere regler om vandrende lønmodtagere ved forordninger. Da en forordning efter art. 189 gælder umiddelbart i samtlige medlemsstater, vil danske lovbestemmelser om forskelsbehandling mellem lønmodtagere straks fra Danmarks tiltræden blive fortrængt af Fællesskabernes regler, og det er derfor retligt set ikke nødvendigt at ændre de pågældende lovbestemmelser. Af ordensmæssige grunde bør man imidlertid ophæve modstående danske bestemmelser også på sådanne områder. Bemyndigelsen omfatter derfor også disse bestemmelser.

Til § 6

Til stk. 1

Denne paragraf tilsigter at sikre folketingets muligheder for at være orienteret om arbejdet i EF og udøve en parlamentarisk kontrolfunktion. En tilsvarende bestemmelse findes i de fleste af de nuværende medlemslandes lovgivning.

Regeringen har hidtil udsendt årlige beretninger om Danmark og De europæiske Fællesskaber i form af supplerende redegørelser til rapporten om »Danmark og De europæiske Fællesskaber«, der udsendes i 1968. Disse redegørelser vil efter tiltrædelsen blive afløst af den i stk. 1 nævnte beretning der vil fremkomme årligt.

Medlemsstaternes parlamenter er inddraget i EF-samarbejdet igennem Det europæiske Parlament, der er oprettet i henhold til EF-traktaterne, og hvori Danmark bliver repræsenteret af 10 folke-